Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De sequestratione possessionum et fructuum

urn:nbn:de:bsz:31-315909

Visual Library

u. xi est similis casus. Aut supuenit ius ex cã noua. vt puta q2 vendicabã rem nec ante li. ↄte. eram dñs sed postea pendẽte iudicio supuenit mihi dominiũ ab eo q nõ erat ↄmunis dñs vt q2 donauit uel legauit uel qd simile. Et tũc recurre ad tex. nõ. in. c. abbate sane de re iudica. li. vi. aut egit expsse ex certa cã ⁊ non venit ius de nouo ↄpetẽs q2 iustiticia iudicij est restricta ad certã cãm. expssa igit noua interpellatõe opus est. ⁊ h casu pcedat. l. non põt pal. aut egit generaliter et tũc sec9 ⁊ h vltimũ pcedit ex quadã maxima equitate de quo dic vt plenius ibi no. ⁊ p Bar. adhuc plen9 quantũ ad h vltimũ in. l. an eadẽ. §. actões. ff. de excep. rei iudi. ⁊ qd nõ. in. l. vltima. C. d annali. excep. ⁊ per Cy. in. l. i. C. de alie. iudi. mu. cã fac. In reo vero, psequere post Bar. in. l. i. ff. de excep. q post Spe. sic distinguit. q aut exceptio incepit ↄpetere ex cã de pterito põt ea vti sicut actor. allegat Spe. iura supius allegata que loquunt in actore. sed i reo allegat bar. tex. in. l. cũ mihi. x. §. fi. ff. de solu. Aut supuenit ius excipiendi pendente iudicio ex cã noua. ⁊ tunc aut facto aduersarij ⁊ possũ ea uti tex. videtur initi. d ppe. ⁊ temp. act. §. fi. ubi d2 q si reus lite pendente satisfecit. debet psequi absolutoriam l3 in ea causa eẽt tempore accepti iudicij ut d3 ↄdẽnari. ad idẽ. l. iusiurãdũ ⁊ ad pecunias. §. fi. ff. d iuren. Si aũt supuenit mihi ius sine facto aduersarij et tũc fm Spe. non, pdest. allegat euẽ. ut cũ de app. cog. in principio. ⁊ qdam alia iura bar. ↄtra p. l. si nautẽ. ff. d rei ven. ubi detinẽs possidere post lit. ↄte. psequitur absolutoriam. ⁊ in. c. aduersario. ⁊ ibi no. de excep. Ad idem. l. rei iudicate. ff so. ma. cũ si. Fallit fm cũ in. l. si post acceptũ iudiciũ. ff. de rei ven. ubi in effectu non, pdest reo vsucapio cõpleta pendẽte iudicio Et h ideo q2 odiosa est exceptõ ⁊ hec nota tu canonista q2 alibi nõ habes ita clare h vide ad materiã qd no. Jo. an. in addi. Spe. in ti. d cã poss. ⁊ ppriẽ. ad finẽ. §. nũc dicendum. Ultimo querit qñ d2 lis pendere q ad nullitatem pulegij seu ad impediendũ ipsi9 vires, put h d2. Sol. dicit hosti. h ⁊ Jo. an. post eũ ⁊ cõiter doct. h q sola citatõne facta uel cã i iudicio, pposita l3 nondũ ↄtestata. Ubi dũ pponit cã est de v. sig. forus. ⁊ sic nõ solũ li. ↄte. l3 cã ⁊ actõne, pposita d2 lis pendere fm hosti. ⁊ sequaces h mihi simpliciter nõ placet p tex. sing. iũcta gl. i v. nouari. de c. ij. co. ti. Ufi dico sic q quo ad impediendũ vires pulegij mõ predicto a cõi dño seu plato impetrato lis d2 pendere postq citatio emanauit a iudice ⁊ puenit ad ptem ita tñ q in citatõne sint expssa sup quibus reus debet conueniri nam tali citatõe facta non ẽ verisimile q cõis dñs et prelatus voluerũt in preiudicium cause priuilegium concedere. sed quo ad priuilegium seu ius aliunde, pueniens hoc nõ sufficit sed dicendum q aut fuit actum generaliter. ⁊ ius quandocunq superueniens prodest. ut. s. dixi per. d. c. abbate sane. aut fuit certa causa expressa ⁊ tunc requiritur q lis sit, contestata nam ante potest libellus mutari et addi. de quo tamen dic ut plenissime dixi i. c. ij. de libel. obla. ⁊ per Cy. et Barto. in. l. edita. C. de eden. ⁊ si libellus non erat oblatus satis est q ius superuenit ante li. contest. ⁊ sic ante ceptum iudicium ut le. ⁊ nota. in d. c. abbate. ⁊. d. l. non potest Et ratio diuersitatis est quia cum hoc vltimo casu ius suũ non sit adhuc ante li. contest. efficaciter in iudicium deductum. potest illud quandocunq superueniens deducere nec est opus noua interpellatione cu3 adhuc nõ sit facta aliqua contestatio. sed in primo casu non9 ẽ verisimile q cõis dñs seu plat9 velit ↄcedere pulegium in pĩudiciũ alteri9 subiecti cã illo mõ inchoata, put d2 in. d. cle. ij. Et hec sufficiãt. Nico. abb.

de sequest. possessionũ et fru.

Uiso in precedẽti titulo q lite pendente nil sit innouandũ q2 dubitari poterit nũquid per h sequestrationis actus sit, phibitus ideo ⁊c. Ud sic ↄtinua ad titulum de eo qui mit. in pos. ⁊ ad titulũ de do. et ↄtu. quia per contumaciã rei fit missio in possessionẽ causa rei seruande. Et dubitari posset nũquid ob eandẽ causam sequestrum fieri posset. Ideo post pcedentes Rubricas ⁊c. prima pl9 placet quia ẽ magis ad ppi. Et attende q2 hec rubrica h3 duas ptes ad pmã3 ptem facit decre. i. ad scdã3 decl. scda ⁊ vltima. Et de materia seqstratõis vide plene p Jo. mo. ⁊ Joh. an. p9 eũ sup regla locupletari de re. iu. li. vi. Quid autem sit sequestrum seu sequester vide glo. in. c. exaiata de iudi. ⁊ qd dixi i. c. ij. d do. ⁊ ↄtu. seqt. c. ad hec ⁊c.

Hec. Casus Propter cõtumaciam rei res ab eodem petita sequestrari non debet et sic summat Jo. an. ⁊ cõiter doc. post eu3 que summatio mihi non placet per ea que plene dixi i. c. ij. d do. ⁊ ↄtu. ideo summo sic Res in quã facta ẽ missio nõ d3 sequestrari etiã si missus inde fuerit violenter eiectus. uel nõbilius sit. Sequestrum factũ loco missionis propter scandalum euitandum reuocari debet obla. caut. et resti. expensis. h. d. Diuidit principaliter in duas partes. in prima ponit processus narratõem i scda, pnũciatõem ibi i eũ. In q duo facit pmo reuocat sequestratõem. scdo iubet expẽsas restitui ⁊ caueri ibi ne aũt Nota primo scdm Jo. an. q sicut successor tpalis succedit predecessori suo i iudicio. ff. de fer. l. orationem. §. illud. sic ⁊ spiritualis ut hic. s. ti. proxi. c. fi. qui etiam tenetur satisfacere, p creditis ipsius. de solu. c. i. scdm eu3. sed tu adde qd tenetur satisfacere etiam pro debito causato ex delicto

cōtumacie vt hic notabiliter probatur. pro hoc vide
quod no. glo. in regula delictū. de re. iu. li. vi. Ex hoc
quod no. glo. in regula delictū. de re. iu. li. vi. Ex hoc
& ex tex. infero q̄ cōtumacia prelati in iudicio cōmissa
nocet ecclesie adeo q̄ etiā ipsius successor tenet̄ p illa
satisfacere cū sit cōmissa in cā ecclesie Credo tn̄ q̄ ec-
clesia habebit regressum ꝯtra ipsius heredē si quē hꝫ
ar. optimū ex his que no. glo. xvi. q. iij. placuit. d. ij
que dicit ecclesiā posse agere ꝯtra p̄latum seu ipi⁹ he
redē qui neglexit p̄scriptōem currere cōtra ecclesiā ar.
l. ꝗcquid. C. arbi. tut. & xij. q. iiij. c. ij. Nō q̄ sup
possessorio & sic sup eodem articulo pōt sn̄ia ferri par
tim pro vna pte & ptim pro alia. Nota q̄ plurib⁹
articulis exp̄sse uel tacite cōmissis pōt iudex vnū ex-
pedire & postea reliquū. non ergo videt̄ de substantia
ut vna scia omnes expediat ꝗdem est in arbitris vt ē
tex. no. in. l. quid tamen. ff. de arbi. Quid autē si de
omnibus simul cognouit. nunquid possit sententiare
per ptes. & qd si vnicus fuit articulus plene dicā post
Innocē. in. c. cum inter. ꝫ. de re iudi. Nota & tene-
menti q̄ causa multipliciter cōmissa videt̄ cōmissa ne
dum cā possessoria sed petitoria. sed tn̄ vtrūqꝫ i opti
one actoris est a qua incipiat ut hic. & in. c. cum ad se
dem. de resti. spo. Itē nota & tene menti q̄ lr̄e im-
petrate p actorem sup diuersis articulis tacite uel ex
presse per vsum in vno adeo efficiūtur cōes q̄ inuito
actore pōt re⁹ illis uti sup alijs articulis. naꝫ h̄ archi
ep̄s impetrauit lr̄as simpliciter sup certa cā & intrauit
p̄mo iudiciū possessoriū & eo inuito potuit abbas il-
lis vti sup petitorio Et vide circa hoc qd̄ dixi in. c. ex
ꝯquestione. de resti. spo. Nō religiosos posse mit
ti in possessionem cā rei seruande, pp̄ter ꝯtumaciā rei
etiā ꝯtra archiep̄m qui dr̄ religiosissimus. de voto. c.
ex multa. quod facit ad ea que dixi in. c. ij. d̄ do. & cō
tu. Nota recurrendū ad papam pro dubia inter-
p̄tatione rescriptoꝝ sicut dicimus in dubijs p̄uilegio
rum. de iudi. c. cum venissent. Nota reuocandum
per successorem in papatu id quod indebite factum ē
per predecessorem. facit. c. cum olim. ꝫ. de re iudi. vide
ho. tex. in. c. quod quis. xxxv. q. ix. reliqua expedien
tur cū glo. Quero primo de ratōne dubitandi in
eo q̄ iste archiep̄s dicebat illum iudicē fuisse functū
officio suo pronūciādo sup possessorio. Soluit glo. i.
q̄ fundauit se sup. l. iudex. ff. de re iudi. & in. c. in lr̄is.
de offi. dele. in quibus dr̄ q̄ p sententiam iudex fun-
ctus est officio suo. sed ratio decidendi in cōtrarium ē
scdm̄ glo. q̄ ꝯtraria locum habent si pronūciasset su
per proprietate. uel si causa possessoria tn̄ cā cōmissa
fuisset hec glo. non soluit contrarium formaliter lꝫ ha
beat bonum sensum. dico ergo q̄ ꝯtraria locū habēt
cum iudex pronūciat super toto. tunc enī functus est
officio suo. secus si super parte vt hic et in. l. qd tamē
ff. de arbi. Nota tn̄ ex glo. q̄ cōmissa causa posses
oria et petitoria si prius ,pnu nciatur super ,pprietate

iudex dicitur functus officio suo. & sic nō pōt ampli⁹
agi possessorio Et est ratio quia proprietas trahit ad
se possessionis causam. de causa pos. & ppie. c. cū di
lectus. quod intellige & limita vt ibi dixi. & in. c. pasto
ralis. co. ti. secus dic ecōtra. nam si prius pronuncia
uit super possessorio potest postmodum agi d̄ ppie.
quia nihil cōmune &c. vt. l. naturaliter. §. nihil cōmu
ne. ff. de acqui. pos. no. in. d. c. cum dilectus. & c. pa
storalis. de ordi. cog. c. fi. facit. c. cum olim. de causa
pos. & ppie. Glo. ij. est facilis i principio postea que-
rit nunquid iste abbas qui fuit deiectus de possessio
ne quam facta fuit missio possit petere restitutōem. re
mittit ad nō. in. c. contingit. de do. & ꝯtu. ubi de hoc i
ueniēs in gl. vltima. & vide q̄ ibi dixi. Abbas & Jo.
an. post. cum, dicunt hic colligi q̄ non restituit̄ si pri-
us reus caueat quasi dicat secus si non caueat. decla
tius q̄ aut reus patus est cauere & ita offert. aut non
erat scd̄o casu fiet restitutio sed qua actōne dic ut dixi
in. d. c. contingit. primo cāu qn̄ offert potest esse du-
plex questio. prima an cōpetat interdictum vnde vi.
non obstante cautōis oblatione. scd̄a an possit agi cō
ditōne. l. si quis in tantā. C. vnde vi. ut dominus seu
actor puniat̄ in ,pprietate si erat dominus. vel in esti-
matōne si non erat dn̄s. dico ad vtrunqꝫ q̄ remedio
opi. q̄ ex primo decreto trāsferatur possessio vera po
terit agi vtroqꝫ remedio. alias violentia illata posses-
sori non eēꝫ punita. secus si tn̄ translata fuisset custo
dia & non possessio. vide ad h̄ qd̄ no. in p̄alle. l. si qs
in tantā. & in. c. ꝯsultatōibus. de offi. dde. oportet enī
in vtroqꝫ remedio ,pbare possessionem & deiectōnem
sed custos tn̄ veram possessionem probare nō potest
ideo &c. vide quod dixi in dicto. c. contingit Que-
ro reuocando in dubium decisionem litere. an cōmis-
sa cā petitoria uel possessoria seu simpliciter intelliga
tur vtraqꝫ cā cōmissa glo. in v̄. cā absolute. circa hoc i
stat ponendo aliqua bona dicta sed non p̄fecte loquī
tur ideo cōcludo totam materiam clare capiēdo men
tem doct. sic distinguo. q̄ aut queritur nūqd ille due
cause possessionis & ,ppie. debeant cōmitti vni iudici
& dicendū est q̄ sic. ne cōtinentia cause diuidat̄ in. c. ī
de cā poss. & ,ppie. & l. nulli. C. de iudi. & idem est in
alijs casibus habentibus adinuicē cōnexitatē quan-
dam ut cā ,pprietatis & vsufruct⁹. ff. de qui. re. ad eūdē
iudi. ea. l. i. & ij. Et an vna finita possit alia tractari co
ram alio iudice delegato vel ordinario. dic ut plene
dixi in. c. fi. de iudi. Aut querit̄ nunquid cā cōmis
sa simpliciter uel distinctim videat̄ vtraqꝫ cōmissa Et
in hoc facio tria membra aut cōmittitur cā simpliciter
vtputa cōmittimus vobis causam super tali re q̄ ver-
titur inter Titium & Sempronium aut committitur
cā proprietatis aut cā possessionis primo cāu vtraqꝫ
causa videtur cōmissa propter causarum cōnexitatem
& quia verba rescripti hunc sensum patiuntur de quo

videtur hic casus expressus ꝛ omnes in hoc concor/
dant. nec ista ꝯnexitas opatur vt simul de his cogno
scatur sed sepatim cognosci potest ꝛ pronunciari vt h
notabiliter probatur. alias enim hic non potuissz da
ri possessio abbati causa custodie propter cōtumaciaꝫ
archiepi. nec papa mandasset restitui expensas ꝛ ca/
neri si iudicis officiū fuisset finitum pronūciando sup
possessiōe. In alijs duobus casibus qn̄ cōmittit cau
sa possessionis uel proprietatis dic tenendo veritatē
non curando de opi. singularibus ꝙ aut cōmissio fit
cū dictiōe taxatiua puta ꝯmittim̄ ubi cāz possessiōis
dūtaxat vl cā ꝓꝓetatis dūtaxat et tūc indubie nō venit
alia cā non cōmissa ut voluit hic gl. ꝛ Accur. in. l. si ꝺ
proprietate. C. si a non cōpe. iudi. ꝛ dn̄i de ro. decis.
cccxxxviij. al' cccxxxiij. fac. c. cū eccia sutrina. de cā.
pos. ꝛ ꝓpe. Aut sine dictiōe taxatiua ꝛ tūc qdaꝫ volue
runt ꝙ vtraqꝫ causa videtur cōmissa. ut recitat colle/
ctor in decisione ꝑdicta. sed cōmuniter tenetur oppo/
situm vt ibi cōcluditur ꝛ ita sentit gl. ꝛ Cy. in. d. l. si de
ꝓprietate vbi videtur tex. iuncta glo. ꝛ sentit h glo. et
clarius Inno. ꝛ facit pro hoc scdm hosti. ꝙ rescripta
sunt stricti iuris nec extenduntur ad non expressa. s.
de ꝛꝑ. nonnulli. et. c. Rodolphus. ꝛ. c. significauit.
hec vera vt iudex non possit cognoscere de cā posses/
soria vel petitoria non cōmissa nisi incidenter veniat
uel ꝑ viam reconuentionis ubi status cause patit re/
cōuentiōnem. ut in. c. i. ꝛ. ij. de mu. peti. ꝛ. l. i. C. de or
di. cog. ꝛ. c. dispendia. §. reus quoqꝫ. de ꝛꝑ. li. vi. et
vide bonam glo. in. l. i. C. si a non cōpe. iudi. ubi po/
nit multos casus in quibus iudex cognoscit de causa
expresse non cōmissa. Sed circa hoc dubitatur quid
si cōmittitur causa que vertitur inter Titium ꝛ Seyū
super spoliatiōne occupatione ꝛ detentatiōne talis rei
quam dicit Seyus ad se ꝑtinere. an includatur peti/
torium. Collector decisionum rote tenuit ꝙ nō. quia
verbum pertinere h profertur accessorie ꝛ non princi
paliter. omnes alij dn̄i tenuerūt ꝯtrarium ꝑpter ver/
bum pertinere qđ late ptꝫ. de resti. spo. c. cū ad sedeꝫ
ꝛ. ff. de v. sig. l. verbum ꝑtinere. allegāt dicta Inn. in
c. epi. de re. eccle. non alie. ꝛ sequit h Io. an. qꝛ ver/
ba rescripti non cauillando pn̄t vtrūqꝫ comprehēde/
re ꝛ vide dn̄os ꝺ ro. decis. cccxxxiij. alias. cccxxxvij
ꝛ mihi satis placet. licet eñ pro alia opi. facit in ar. i
de. i. de ꝑben. secundo responso tn̄ pro cōmuni dicto
facit illud verbum detentatiōne ꝛc. nam ꝯtra detinen
tem potest agi rei vendicatiōne. l. officiū. ff. ꝺ rei ven.
ꝛ no. in. c. exaiatis. de iudi. vnde ꝑ illud verbū iūcto
ꝑtinere qđ sequitur satis ꝯprehendit' petitorium ꝛ ꝑ
hac opi. satis facit cōnexitas causarūꝫ ꝛ decisio hui'
. c. vbi verba late intelliguntur vt cōprehendant vtrā
qꝫ causam. Idem ergo dicendum in similibus cau?.
ꝛ vnum notabile dictum ponit Inno. in dicto. c. epi.
pall. ꝙ rescripta sunt latissime interpretanda. ff. de iu

di. l. solemus. de cā pos. cum ecclesia. quod videt con
tra dictum hosti. precedēs. sed potest dici ꝙ vbi ver
ba patiuntur sunt late interpretanda cum contra ius
nil cōcedant sed solum actiōnis exerciciū coram iudi/
ce delegato. ꝛ pro hoc tene menti istum tex. ꝛ dictum
Inno. Quero quid intendit lr̄a ibi pro suo arbi/
trio sequestrari ꝑcepit. Io. dicit glo. in v. suo ꝙ In
no. in hoc seu ꝑ verba voluit notare Celestinum de in
iusticia sequestrari qꝛ non debuit facere sequestratiōeꝫ
nisi in casibus nōtis. ꝭ. c. proxi. Nō primo ex ista
glo. iuncto tex. intellectum hoꝝ verboꝝ pro suo arbi/
trio vt sonent voluntatem ratiōne non regulatā sic de
verbo prudentie tue ꝛc. ut habet i. c. ne innitaris pru
dentie tue. de ꝯsti. hoc dictū ego puto veꝝ quando ex
circūstantijs ꝛ ex his q̄ procedunt ꝛ subsequūt verba
restringuntur ad sensum ꝑuatum vt h accidit fm vnū
intellectum sed vbi hec cessarent dico ꝙ hec v̄ba cō/
mitto arbitrio tuo vel prudentie tue denotāt arbitriū
ratiōne regulatum. sicut ꝛ ista verba cōmitto iudicio
tuo ꝛc. vel vt tibi visum fuerit seu prout videris expe/
dire. ad predicta vide tex. cum glo. in. c. ij. de corpore
vici. ꝛ in. c. preterea. de testi. ꝑ hosti. in. c. i. de dila.
Inno. in. c. cum inferior. ꝺ ma. ꝛ obe. tex. in. l. fideicō
missa. ff. de le. ij. ꝛ. l. fideicōmissa. de fideicō. li. plenis
sime de his verbis. ꝛ multis alijs an ꝛ quādo impor
tant arbitriū boni viri vel nudam voluntatem vide ꝑ
Bar. in extrauaganti ad reprimendam ꝛ in. l. si sit. ff.
de le. ij. ꝛ in. l. alio. de alimen. ꝛ ciba. lega. vbi pleni'
tam de verbo potest q̄ꝫ de verbo libet debet cū simili
bus. per modernos vide in. c. i. de ꝯsti. vbi hoc dico.

Sed aduerte nunc intrando principale dictū gl.
videtur velle glo. ꝙ hic non potuit fieri iuridice seque
strum ꝛ fm hunc intellectum sentenciauit Io. an. ꝛ se
quentes sed Io. an. loquitur generaliter ꝙ nō potest
fieri ꝑpter cōtumaciam sed certe si recte ponderet ista
glo. hoc non dicit sed potius oppositum. duꝫ dicit se
questratiōnem non posse fieri nisi i casibus notatis ꝭ
in. c. proxi. ꝛ ibi glo. enumerat inter casus concessos
casum contumacie per. c. ij. de do. ꝛ contu. vbi plenis
sime tetigi. ꝛ sic coniungendo istam glo. cum illa ad
quam se remittit apertissime sentit ꝙ propter hoc so
lum non fuit reuocatum sequestꝝ h. Item aptissime
hoc voluit Inno. hic licet de eo Io. an. nō fecit men/
tionem enumerat enim casum ꝯtumacie inter casus a
iure ꝑmissos per. d. c. ij. ꝛ sentit in alia glo. ꝙ seque/
stratio hic fuit reuocata qꝛ ex quo abbas fuerat mis/
sus in possessionē causa rei seruande non debuit Cele
stinus illā possessionē facere sequestrari. vn̄ Inno. pa
pa successor huius decretalis reuocauit sequestrum in
nitendo illi missioni vt patet in fi. Et ex hoc elicitur
vnus intellectus ad istam decretalem scdm quem nō
probatur opi. Io. an. et ꝙ propter ꝯtumaciaꝫ possit
fieri sequestꝝ ubi missio facta n̄ est plene dico in. d. c.

.ij.de do.et ptu.pono et alium intellectum ad istam decretalem q hic sequestratio fuit legittima facta scz ppter scandalū euitandū qz abbas fuit inde violent eiectus p archyepm quo casu nemo discrepat qui se questratio possit fieri ar.i.l.equissimū.ff.de vsufruc. no.Jo.mo.τ.Jo.an.post eū in.d.regula locupletari dixi in.d.c.ij.dicā aliquid.j.i.c.se.τ qm̄ fiebat ista se questratio loco missionis assumit sibi naturā missio nis et sicut illa reuocat oblata cautōe et restitutis ex pensis vt li.nō ptc.c.qm̄.§.in alijs.ita τ hec seque stratio.ut h nobiliter pbat.nā subrogatū debet sape naturā eius i cu loci subrogat ut i.c.ecclesia.ut lite pen.Et p hoc dico q illa vba p suo arbitrio τc.po sita in tex.nō notāt Celestinū de iniustitia sequestri h poti denotāt arbitriū boni iudicis.qd exuberat sup ius ppter scādalū euitādū qd etiā ptz ex eo qz ñ sim pliciter reuocat sequestrū h ppter cautōem oblatam mandat eum recipi.τ de expensis satisfieri.τ sic cessa bat nūc scandalū merito debuit reuocari rōe predicta Et hec singulariter nō.qz lz sint noua tñ satis vera.et nemo hec dicta rephendit. Quero quare Celesti nus fecit hāc possessionē sequestrari ex quo facta fu erat missio glo.in v.sequestrari Rūdet ut nemo liti gantiū possideret.h possessio trāsferret in sequestrum τc.ut i gl.tu dic clarius et lati ut.s.dixi.sed no.ex glo.q possessio rei sequestrata transit in sequestrū nisi aliud actum sit in sequestratōe cuius ptrariū tenet gl. in.c.examinata.s.de iudi.sed pcorda ut ibi dixi post Jo.an.distiguendo inter sequestratōem volūtariā et necessariā que fit iudicis pcepto ut in primo casu trā seat possessio i scdo nō.ut ibi plene dictū fuit.sed hoc vltimū limita sm.Bar.in.l.i.teresse.ff.d acqui.pos.ñ aliud appareat de mēte iudicis de quo dicit ē tex.hic Et certe satis bene facit iste tex.maxime iūcta gl.ista et hoc nota ego allego tex.meliorem iūcta glo.in v. beneficium in de.vna.eo.ti. Quero qz papa hic mētionem facit de cautōe oblata.corā quo fuit facta hec oblatio.glo.i.v.satisfactōis.respondet q coram regin.τ mutinen.epis qui erant delegati in illa cau sa. Nota ex hac glo.iuncto tex.q sufficit ad eui tandum cursum annalem offerri cautōem coram iu dicibus nec aliter est opus offerre parti nec alijs pub licis psonis si iudices recipe negligūt nec debet pars offerens puniri in expensis postea factis.et hoc op time facit ad ea que plene tetigi in.c.i.et.ij.s.de eo q mit.in.pos.qd bene nō. Extra glo.oppo.ptra tex. in eo q papa cōdemnauit archiepm in expensis mo deratis et nō expssit quantitatem nec premisit taxa tionem nec recipit iuramentum a parte.vnde obstāt multa iura et primo.C.de sen.que sine cer.quā.per totum.et.l.sanximus.in auc.sua.C.de iudi.et i auc de iudi.§.oportet.et s.de pau.c.constitutis. Solu. Inno.metu.contrarij supplet ad tex.intelligendo q

precessit taxatio.sed Jo.an.et hosti.intelligūt plane litterā prout iacet dicentes per istā litterā in expensis posse dare sententiam generalem τ incertam.nō solum de preterito sed etiā de futuro.ad hoc.s.de dolo.i.c. cum dilecti.et de pen.auditis.vbi de hoc et remittit. Jo.an.de hoc ad Spec.in.ti.de excep.§.viso.v.qd si reus.vbi dicit Spe.q hodie cōiter nō procedit tax atio sed fit cōdemnatio reseruata taxatōne.et dictum Hosti.hic videtur approbare Inno.in.c.finem.d do lo.τ contu.vbi notabiliter dicit q semp sup expensis potest fieri sententia incerta talis.l.pdēnamus talē tali ad expensas quas fecerat vel pbat se fecisse.allegat l.terminato.C.de fruc.et li.expen.quā dicit sic ein telligere et nō put quidā intelligūt dicentes q index ibi non condemnauit sed reseruauit parti potestatem agendi de expensis qd non placet.Inno.ibi qz ex pense petunt aut iudicis officio et hoc officium cessat finito negotō insti.de offi.iudi.§.preterea.τ de appel. c.cum appellatōibus.li.vi.aut iure actōis.sed actio non competit p expensis nisi facta sit condēnatio.et tunc datur actō in factū et ex re iudicata.et ita sentit. Inno.in.d.c.finem.et sequitur h Jo.an.vbi apparet q.l.illa intelligatur qñ index cōdemnauit sed ad in certas expensas Et ex omnibus predictis cōclu duntur seu eliciuntur due conclusiones.prima q con dennatio expensarū tam preteritarum q futurarum potest esse generalis absq alia taxatōe et determina tione tempore condemnationis fienda.scda conclu sio.q index condemnando in expensis saltem gene raliter modo predicto.f.reseruando parti victrici pe titionem expensarum nil agit rōe predicta sed an hec conclusiones sint vere j.subijciam primo eñ expediā dicta Jo.an.hic qui querit.an index possit reseruare sibi condemnationē expensarum que veniant ex suo officio sicut potest sibi illarum taxationem reseruare. refert Guil.tenuisse q sic ea ratione qua reseruat taxa tionem.Item qz reseruando et postea cōdemnando videtur cōdemnasse tpe reseruationis.ad hoc habes bonum tex.in.l.asse.ff.de here.insti.ubi tex.notabili ter dicit q si testator non distributo esse seu sua here ditate dixit quem codicillis declarauero illū heredē i stituo τ postea in codicillis declarauerit.ille sic decla ratus heres erit.lz in codicillis hereditas dari non possit.ita in pposito lz post sniaz simpliciter latā nō possit in expensis condemnare nisi die late sententie vt.d.c.cum appellatōibus.tñ si index sibi reseruauit. pdemnatōem expensarū poterit postea cōdēnare Jte qui protestatur aliquid se facturum tūc fecisse videtur cum protestatur de appel.c.fi.C.de manu.test.l.i.Jo. an.hic tenet contrarium per.l.paulus.ff.de re.iudi. et.l.terminato preall.et.d.c.cum appellationibus. Et dictum Guil.dicit procedere in interlocutorijs in qbus vsq ad diffinitiuā pōt fieri cōdēnatōis reseruatio

vt plene nõ. per Jnno. ꝛ alios in. c. sepe. ij. de app. nec
obstat ſm eum qḋ de ꝓteſtatõe dictū ē qꝛ cū iste ac⁹
nõ dependeat a volūtate iudicis nil opatur ꝓteſtatio
ꝛ ꝙ nõ depēdet a poteſtate iudicis patet quia finito
principali nõ durat iudicis officiū. vt in ꝑal. iuribus
Ad. l. aſſe. ridet ꝙ potius faciat pro opi. ſua. ꝛ ſic in
ducendo. ꝯdēnatio expenſaꝝ dꝫ fieri cū principali ſi/
cut heredis inſtitutio in teſtõ. C. de iure codi. l. ij. ꝛ ḋ
his qui ut indig. l. hereditas. § ſi teſtator dicit here/
dem inſtituo quē in codicillis declarauero. declarat⁹
poſtea in codicillis videt̃ inſtitutus in teſtõ ut ibi de
ꝯdi. inſti. l. illa. ꝛ ille ſic ꝯdēnatus reſeruata declarati
one ſeu taxatõe vt ſic taxatio referatur ad tꝑus ꝯdem
nationis videt̃ in ſnia ꝯdemnatus ſecus aūt ſi reſerua
ret ꝯdemnatio vltra diē ꝑ iura ꝑdicta. ꝛ in hac opi. re
ſidet Joh. an. Et ex ꝑdictis elicio duas alias ꝯcluſio
nes. ꝑmo que ē tercia reſpectu ꝑdictaꝝ ē hec. lꝫ iudex
in interlocutoria poſſit ſibi vſqꝫ ad diffinitiuā reſerua
re ꝯdemnatõnem expenſaꝝ ſecus ē in ipa diffinitiua.
Quarta ꝯcluſio lꝫ iudex nõ poſſit ſibi reſeruare ꝯdē/
natõnem expenſaꝝ in diffinitiua põt tñ ꝯdemnando
generaliter reſeruare ſibi taxatõnem Nūc examine
mus ꝑdictas concluſiones ꝛ ꝑmo ꝑmam nunqḋ cō/
dēnatio expēſaꝝ poſſit eſſe generalis. vltra opi. doc.
nr̃oꝝ. glo. ꝛ bar. videt̃ hanc cōcluſionē firmare in ꝑal.
l. terminato. ꝛ clarius loquit̃ Bar. dicens ꝙ cū expen
ſe certe in iudicio non ſint petite põt ferri ſnia incerta
vt. l. ij. C. de ſen. q̃ ſine certa quāti. ꝛ licꝫ iudex ñ reſer
uauerit ſibi taxatõem poterit tñ poſtea taxare ſm euꝫ
lꝫ aſſerit cōem practicā eſſe vt iudex reſeruet ibi taxa/
tionem Aduerte qꝛ licet ſic tranſeat in. d. l. terminato
tñ aliud ſentit in. d. l. ij. Ego dicerem ſic. ꝙ aut expē
ſe veniunt acceſſorie vt quia iudicis officio petuntur
vna cum re petita. ꝛ tunc procedit ꝑfata ꝯcluſio. quia
in acceſſorijs ſnia poteſt eē generalis vt no. Jnn. in
. c. tanta. de exceſ. pla. facit qḋ no. bar. in. l. i. ff. ḋ edē.
ꝛ in. l. ex diuerſa. ff. de rei vendi. ꝛ ſic loquit̃. l. termi/
nato. ꝑal. Aut veniūt principaliter iure actõnis ꝛ tūc
aut ſunt certe aut certificari pñt in proceſſu ꝛ debet ſe
qui ſnia ſpālis alias non valet ſnia ad hoc. l. pe. ꝛ vl.
C. de ſen. que ſine cer. quāti. ꝛ optime facit. §. curare.
inſti. de actio. ꝛ quod le. ꝛ not. maxīe ꝑ bar. in. d. l. ij
C. de ſen. que ſine cer. quāti. aut nõ pñt certificari. vt
puta qꝛ quedā expenſe ſunt facte quedā fiende ꝛ tūc
valet ſnia generalis vtputa cōdemno te ad expenſas
factas ꝛ fiendas ꝛ ita ꝓpꝛie loquitur. c. auditis. de ꝓ
cu. ꝛ. c. cum dilecti. de do. ꝛ contu. in fi. ꝛ tenet Spe.
in ti. ḋ expen. §. poſtremo ꝟ. item ſcias. ꝛ facit. c. ſinē
de do. ꝛ contu. ꝛ tex. optimus cum ibi no. in. d. l. ij.
C. de ſen. que ſine cer. quan. ꝛ valebit iſta ſentētiaꝫ ge
neralis quia poſtmodum tempore executõis poterit
fieri taxatio ꝛ probatio ſine libello ꝛ alia tela iudicij.
ut no. in ſimili in d. l. ij. ꝛ facit. l. iiij. ff. de peti. here. ꝛ

hoc quo ad primam concluſionem Et eſt aduertē
dum quia puto iſtum tex. nil facere ad predicta licet
Hoſti. ꝛ Jo. an. fundant ſe ſuper eo qm̃ hic non fuit
lata diffinitiua ſnia ſuꝑ queſtione principali. nec etiaꝫ
agebat̃ principaliter de expenſis. ſed papa reuocan/
do ſequeſtruꝫ ꝛ irritando miſſioni prius facte declara
uerit id quod iuris erat. videlicet ut in reſtitutõne poſ
ſeſſionis archiepō fienda caueretur abbati q̄ fuit miſ
ſus ꝛ reſtituerentur ſibi expenſe moderate. prout dici
tur in. c. qm̃. §. in alijs. ut li. non ꝯte. vñ iudices qb⁹
negocium pꝛicipale cōmittit̃ facient iſtam declaratio
nem ꝛ iſte eſt proprius caſus huius. c. Uenio nūc
ad ſcḋm ꝯcluſionē i qua ḋr iudicem nil agere reſeruā
do ptī ius petendi expēſas ꝑ rõnes ſuperius allega
tas hanc opi. vltra doct. nr̃os de qbus. s. tenuit Cy.
in. l. terminato ꝛ vltra rõnes ſuꝑ ius allegataſ mouet̃
ꝙ iudex non poteſt iudicare ꝑ parte ꝛ ꝑte nõ vt in. l. i
hoc iudicio. ff. fam̃. her. glo. in dictā. l. terminato. ſen
tit oppoſitum ꝙ valet talis reſeruatio. ꝛ ſic vno mõ in
telligit illū tex. terminato. ꝛ illam gl. ſequitur ibi bar.
primo per tex. illius. l. terminato. ubi dicit eſſe caſum
Jtem ꝑ iſtam ꝓnūciatõnem ꝛ reſeruatõnem illud qḋ
prius erat in iudicis officio incipit poſt iudicis ꝓnū/
ciationem poſſe cōpetere iuris actõis vigore ſnie. ad
hoc dicit eſſe tex. in. l. ſi finita. §. eleganter. ff. ḋ dam.
infec. ꝛ caſum in. d. l. terminato. ꝛ per hoc reſpondet̃
ad motiuū Jnno. ꝛ Jo. an. ꝛ Cy. ꝛ aliorum tenentiū
ꝯtrariam opi. non obſtat aliud motiuum ꝙ iudex nõ
debet pronunciare pro parte quia id verum quando
iudex cognouit de oīnibus. ſed ſi de aliquo nõ ꝯgno
uit poteſt de illo non pronunciare. ut. l. licet. C. de iu
di. ita in caſu noſtro ex quo iudex non cognouit de ex
penſis. fatetur tñ ꝙ alia practica vt fiat condemnatio
ꝛ reſeruetur. taxatio eſt cōis ꝛ obſeruanda Nõ he
ne hoc vltimum dictum Bar. ꝛ pleniſſime dicam in
. c. cum inter. de re iudi. an ꝛ quando iudex poſſit pro
nunciare pro parte. ſed quo ad materiam noſtram ſa
tis placet mihi hec opi. Bar. ꝛ glo. iuris ciuilis. et li
mitat multū. c. cū appellationib⁹. §. ſi vero iudex ꝑal.
Et videtur ſequi hic do. an. ꝛ Spe. in ti. de excep. §.
viſo. ꝟ. qḋ ſi reus. Uenio ad terciā ꝯcluſionē in q̄
ḋr iudicē nõ poſſe i diffinitiua reſeruare ſibi ꝯdemna
tionē expēſaꝝ. hanc firmat Jo. an. vt. s. dixi. ꝫ Spe.
ſentit cōtrariū in ti. de excep. i. §. ꝛ ꝟ. ſtatim allegato
Et ꝑ hac opi. ꝯtraria faciūt rõnes Bar. s. allegate i
ꝑcedēti ꝯcluſione mihi plus placet opi. Jo. an. qꝛ in
iſtis acceſſorijs expirat iudicis officiū illa die ꝓnūci
ationis diffinitiue dicto. c. cū appellatõibus. §. ſi vo
iudex nec ħ ꝑt diſponere ꝯtra. l. ar. eoꝝ q̄ no. in. c. cū
. m. de ꝯſti. aliud ē in cōcluſione ꝑcedenti. qꝛ ibi reſer
uat parti ius petendi hic reſeruat ſibi ꝯdemnatõnem
ad idem. l. iiij. C. depoſi. Ultime ꝯcluſioni ꝙ iu/
dex ꝯdemnando poſſit ſibi reſeruare taxatõeꝫ omes

consentiũt.ut nõ.b ⁊ in.d.l.terminato.⁊ Spe. ubi.s ⁊ ita cõiter practicat᷑. Sed circa hanc vltimam ꝯclusi onem querit᷑ per quem fiet postea ista taxatio. Ac cur.in.l.terminato.videt᷑ velle ꝙ ꝑ executorem sñie. hoc non placet Spe.in pal.v.ꝙ si reus.quia executor nõ põt extendere manum ad ea q̃ iudex sibi reseruat dic ergo latius post Spe. ⁊ colligendo dicta bar.in d.l.terminato. Aut eñ iudex qui reseruauit põt suaꝫ sñiam exequi aut nõ.primo casu tam ipe q̃ꝫ successor suus poterit illud exequi q꞉ vna ẽ dignitas ⁊ eadẽ iurisdictio.l.ꝓponebatur.ff.de iudi.facit.l.modestinus ff.de solu.nec obstat si dicat᷑ quem non posse declarare mentem alterius ut.l.pomponius scribit si frumẽtum.ff.de rei vendi.q꞉ reseruatio h videtur poti⁹ facta dignitati ⁊ iurisdictiõni q̃ꝫ priuate ꝑsone.vnde succedit dispositio.c.qm̃ abbas.de offi.dele.aut est talis q non põt suam sñiam exequi puta delegatus inferioris sm̃ vnaꝫ opi.de quo tn̄ plenissime dic vt dixi in d.c.si quis contra clericũ.de fo.ꝯpe.⁊ tũc delegatus taxabit.q꞉ cum ista taxatio fiat tpe executionis iuxta no.in.l.ij.C.de sen.que sine cer.q̃nti.non potuit ille iudex sibi reseruare taxationem.vnde videt᷑ potius reseruasse iurisdictioni ⁊ dignitati ⁊ hoc nõ.q꞉ expresse firmat Bar.in.d.l.terminato. Qualiter aũt fiat taxatio.dic ꝙ si expresse potuerunt legitime probari bene quidem.alias autẽ puta sup expensis minimis quas fecit litigans in hospitio uel in aduocatis et similib⁹ iudex taxabit officio suo cõsiderata quãtitate ⁊ qualitate cause.⁊ mora quã traxit. ⁊ qualitatem ꝑsone ⁊c̃. vt est tex.no.in.l.non ignoret.C.de fruct.⁊ li.expen. et ibi de hoc et per Spe.in dicto.§.qd si reus.et statim aliquid spãlius dicam. Ex ꝓdictis habes diuersas practicas ꝓnũciãdi sup expẽsis.put.s.tactũ fuit in ꝯclusionibus sed magis cõis ẽ illa vt fiat ꝯdẽnatio tpe sñie et taxatio reseruet᷑ que fit postmodũ i executione modo ꝓdicto.sed est et alia magis iuri ꝯsentanea vt añ sñiam iudex cognoscat de expensis ⁊ eas taxet ac iuramentũ a pte recipiat ut iuret quantũ expendit vltra summam taxatam. et sm̃ iuramentũ.⁊ summaꝫ taxatam ꝓstitũ faciat ꝯdẽnatõem vt colligit᷑ ex mente tex.in auc.de iudi.§.optet ⁊ in.l.sanximus.cuꝫ auc. sui.C.de iudi.et in.c.constitutus.de pen.⁊ de excep. .c.pia.li.vi.et de resti.spo.c.frequẽs.eo.li.iij.q.iij. quod fieri nõ.Spe.in.d.v.qd si reus.dicit tñ ꝙ hec practica non ẽ tuta.q꞉ faciendo taxatõnem ante sñiaꝫ iam ꝓpalaret animum suum cõtra quem iudicare nõ intendit quod non est tutum imo contra consilium.l. ubi.C.de fal.q꞉ posset pars ingerere difficultatẽ circa prolatõnem sententie.sed hoc est precauendum ut dicit Jo.an.eo.ti.de expẽ.§.postremo.in principio quando persona contra quam ferenda est sententia talis est ꝙ verisimiliter ingeret difficultatem in prolatione sententie.alias satis sustineri ⁊ practicari potest et ad euitandum hoc periculum posset taxare expensas vtriusq꞉ partis ⁊ deferre iuramentũ vtriq꞉ ⁊ postea condemnare dũtaxat partem succũbentem. quare aũt hoc casu recipit᷑ iuramentũ ante taxatõeꝫ ⁊ aliud seruatur in iuramento ante litem quod est de assertione vide glo.in.c.i.de elec.li.vi. Sed circa hoc cadit dubium quid si iudex recipit primo iuramentum. scdo taxat.tercio ꝯdemnat Do.anto.refert se vidisse ꝯsultum ꝙ sñia tenet q꞉ est contra ius partis ipse tñ dicit posse dici sñiam nullã esse.quia ex quo delatum est iuramentum notorium sibi de expensis nec ẽ data sibi ptãs moderandi iuramentum.vnde cum iudicet cõtra notorium sentencia est nulla ⁊ nihil allegat qd non possit moderari iuramentũ.sed tex.est in d.auc. de iudi.§.oportet.sed mihi plus placet dictum cõtrarium vt teneat talis cõdemnatio nisi releuetur per appellatõem.primo per id quod dictum est q꞉ hec sententia est contra ius partis.⁊ optime facit tex.sm̃ cõmunem intellectum.in.c.ij.de eo qui mit.in poss.vi de tamẽ quod ibi dixi. Item ad dictum.§.optet.potest rñderi dupliciter.primo ꝙ iudex non habet potestateꝫ moderãdi iuramentũ qñ.s.ꝓcessit taxatio.⁊ ita loquitur iste tex.quia ex quo semel taxauit ⁊ recipit iuramentũ non põt ampli⁹ venire contra.sec⁹ ubi pri⁹ non taxauit Scdo rñderi põt ꝙ ꝓcedit nisi iudex errauerit manifeste in taxãdo ut apte dicit Spe.in ti. de expen.§.postremo.in pri.facit.l.vnica.C.d erro. cal.⁊.l.i.ff.q̃ sen.sine app.resciñ. fortius hoc poterit qñ oĩno taxationem obmisit nec puto illum ordinẽ ut primo fiat taxatio substantificatum sed potius d insticia per ea q̃ no.glo.in.d.c.i.de elec.li.vi.⁊.ij.q.i.in summa.⁊.l.i.C.de app.facit ad ꝓdicta qd no.bar.in .l.i.C.qñ ꝓuo.nõ est ne.vbi tractat generaliter an valeat sñia contra iuramentũ a parte prestitum vbi videas.non tñ loquitur in terminis.⁊ per hoc habes hãc vtilẽ materiã expeditam Ultimo ꝓ iuuenibus opp.ꝯtra tex.i eo ꝙ Celestin⁹ ꝯmisit tñ cãm possessionis q̃ꝫ cãm ꝓprietati.⁊ tñ cã possessionis fuerat ꝓus determinata.⁊ sic ẽ ꝯtra.c.cũ int.de re iudi. Jo.an.soluit multiplr ꝓmo ꝙ illa dictio ⁊.ponat᷑ expositiue.et sit sensus ꝙ cõmisit cãm possessionis ⁊ ꝓprietatis.i. ꝓprietatẽ.vl logt᷑ de possessione subtracta mõsterio ꝑ archiepm an esset fiẽda restitutio.uel dictũ fuit ex superhabũdanti.et quelibet est bona.vl dic vltra eã ꝙ verbum plenius positũ in tex.soluit ꝯtrariũ forte eñ plenius non fuit plene de possessione cognitũ Ni.abb.

Jlectus Casus. Si missus in possessionem causa custodie fructus dissipat dissipati reuocantur ⁊ cum alijs sequestrantur. hoc dicit primo ponit querelam rei passi missionem. secundo dat ei indices.

Nota ꝙ cum agitur de ecclesia vt de proprietate vt puta quia pretenditur vnica de mensa habet locum

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

missio ꝓpter ↄtumaciam etiam si a reo teneatur in ti
tulum vt hic notabiliter ꝓbaẜ qḋ nõ. pro limitatõne
c. cum qui. de eo qui mit. i pos. l. i. vi. Cessat ḡ missio
qñ petiẜ ab actore rõne tituli secus si tenetur rõne titu
li ⁊ petiẜ tanq̃ꝫ ꝓprietas. ⁊ vide circa materiam quod
plene dixi in. c. cotingit. ḋ dolo ⁊ contu. Nota ꝙ
missus in possessionē ex p̃mo decreto non solū fruct⁹
suos nõ facit quinimo eos detrahere ꝑ suo libito nõ
pōt sed debet ↄseruare eos ad effectū de quo in glo.
. l. ⁊ in. c. qm̃. §. in alijs vt li. non ↄte. hoc limita nisi
iudex ob nimiā rei cōtumaciā decreuerit actorē lucra
turum fructus medij tp̄is qḋ potest. ut nõbiliter ꝓba
tur ſm vnū intellectum cõiter approbatū in. l. fulcin⁹
in fi. ff. ex qui. cau. in pos. ea. dixi plene in d. §. i alijs

Nõ bñ ⁊ tene menti significatū hoꝝ verborum ꝑ
suo libito voluntatis. importāt eñ liberam volūtatē
non autem arbitrium boni viri. facit ad multa ⁊ maxi
me in cōpromissis in q̃bus solent apponi ista v̾ba ut
probibito voluntatis possint disponere Item pro
statuto huius vniersitatis Senē. i quo caueẜ ꝙ re
ctor pro suo examine non teneatur aliquid soluē nisi
ꝑat processit ex suo libito voluntatis non enim est re
currendum ad arbitrium boni viri. sed ad suā nudaꝫ
⁊ liberam voluntatem. nam verbum libet importat li
beram voluntatem ut. l. i. ff. de testa. mili. ⁊ plene per
bar. in. l. alio. ff. de ali. ⁊ ci. leg. ⁊ satis bene hic. ꝓbaẜ
qḋ nõ. ⁊ nota de hoc verbo libuerit qꝛ solet apponi i
multis dispõnibus. Nota vlterius ꝙ lꝫ cõtumax
non audiaẜ appellans. ij. q. vi. sunt q̃ꝫ. audiẜ tñ alias
ꝓponens ꝑ viā querele iniustū g̃uamē a pte sibi infli
ctum vt h̾ circa ↄseruatõnem fructuū rei in quā facta
est missio. Nõ ꝙ missio non reuocaẜ. lꝫ missus ꝑ
uerse se habeat in ↄseruatōe fructuū sed fit sequestra
tio fructuū ut h̾. Si aūt missus nõ dissipat fructus ꝟ
est suspectus de dilapidatōe tūc exigiẜ ab eo cautio
de fructib⁹ tp̄e debito restituendis ut nõbiliter no. i. c
sulcitata de in inte. resti. in gl. fi. Opp. ⁊ videtur ꝙ
hec sequestratio fieri nõ debeat qꝛ lite pendente ⁊c. ⁊
qꝛ sequestratio regulariter est ꝓhibita. l. vnica. C. de
ꝓhi. seques. soluit glo. ij. ponendo regulam ⁊ excipiē
do. xi. casus a regula. Regula eñ est negatiua sed fal
lit in casibus hic exceptis. p̃mus casus cum quis di
lapidat fructus quos conseruare debet. ut hic ⁊. c. se.
Et nota ꝙ iste casus potest in se comprehendere mul
tos alios in quibus tenetur quis fructus cõseruare.

Scḋs casus cum appellaẜ ab executore tunc fit se
questratio rei mobilis in qua fienda est executio vel
fructuū rei mobilis in quam erat executio fiēda. l. ab
executore. C. quoꝝ ap. non reci. Et intellige hunc ca
sum quando licite appellatur ab executore. nam regu
lariter ab eo non appellatur ut le. ⁊ no. in. c. quo ad cõ
sultatõnem. in fi. de re iudi. Sed circa hunc casuꝫ
queritur quare fit sequestratio cum appellatur ab exe
cutore ⁊ non cum appellaẜ a iudice vt patet. ꝭ. c. prox.
vbi dicam ⁊ in. l. Impatores. §. idem rescripserunt.
ff. de app. dicunt enim hic doc. ⁊ in. d. §. idē rescripse
runt. ꝙ quando appellatur. ab executore presumitur
hoc fieri causa impediende vtilitatis sentētie ⁊ sic ma
liciose cum regulariter ab executore non appelletur ⁊
sententia transiuit in rem iudicataꝫ. sed quando appel
latur a sententia cessat ista presumptio imo per appel
latõnem p̄sumptio sentētie tolliẜ ⁊ per eam suspendiẜ
ideo non fit sequestratio nisi fructus dissipet ut dicaꝫ
. ꝭ. c. proxi. Tercius casus ē cum ꝑsona a qua res
mobilis petiẜ est suspecta. ff. qui satisda. co. l. si fide
iussor. §. vl. que autē sunt illa que faciūt ꝑsonā suspe
ctam ad hoc ut dicta sequestratio fiat licite. ponit gl.
no. in. d. §. vl. enumerādo quatuor. videlicet quia nõ
possidet imobilia vel pauca. Item mali mores vel q̃
male administrauerat. ⁊ dicit ibi bar. ꝙ nõ requirun
tur omnia ista ↄiunctim imo quandoqꝫ sufficit alterū
ſm materiam subiectam. Quartus casus si timeẜ
de dilapidatõne. ff. de appel. l. impatores. in fi. ⁊. ꝭ. c.
proxi. intellige hunc casum prout limitabo. ꝭ. c. pxi. ⁊
prout dixi in precedenti casu. Quintus casus ē si
quis proclamat in libertatem tunc sequestrantur res
quas hic videtur. C. de asser. tol. l. i. Sextus si co
lonus vellet possessiones conductas deserere allegat
. l. vl. C. de agri. ⁊ censi. dicit Jo. an. ꝙ deberet dice
re si colonus negat pensionem in cuius solutõne diu
fuit cessatum. ⁊ ſm hoc debebat allegare. l. litib⁹. qꝛ
l. vl. non facit. Septimus casus si maritus v̾gat
ad inopiam tunc enim sequestratur dos ⁊ de h̾ dicē
dum est vt in. c. per vestras. de do. post diuoꝛ. resti. ⁊
l. rebus. ⁊. l. vbi. alle. in glo. Et idē dic in casu ↄsimili
puta quia efficeretur furiosus. ut no. in iuribus p̃all.

Octauus casus si timetur de seuicia viri ⁊ nõ po
test ei caueri. de resti. spo. litteras. Nonus cū spõ
sa seu vxor timetur corrumpi. tūc quodāmodo seque
stratur quia collocari debet in loco tuto. vt in. c. cum
locum. de spon. ⁊ per hoc dicit Hosti. ꝙ si serui vel
ascripticij ⁊ maxime liberi homines conqueranẜ de
tirannide domini ⁊ probabiliter timetur ne domin⁹
hac occasione seuiat in illos tunc bonus iudex facit il
los assecurari si potest. alias pendente lite faciat illos
sequestrari. ar. ff. de offi. presi. l. i. §. quid auteꝫ. insti.
de his qui sunt sui vel alie. iur. in. d. §. dñoꝝ. ⁊. §. se.
facit. ꝭ. de proba. c. penul. quod nõ. Et idem credo di
cendum consimili ratõne. cū religiosi ↄqueruntur de
suis p̃latis ar. de accu. c. ex pte. ⁊. c. olim Decim⁹
casus cū aliq̃d ē ablatū illi q̃ ē de familia iudicis tūc
fit seq̃stratio in aduentū iudicis successoris ne iudex
iudicet in facto familie sue. l. senat⁹. ff. de offi. p̄sec. vr.
vide qḋ dixi i. c. cū contingat. de fo. ꝯpe. Undeci
mus casus ꝓpt̄ rei cõtumaciam allegat glo. c. ij. s. ḋ
dolo ⁊ contu. ⁊ hoc fit ſm glo. vt mitius agatur cum

cõtumace vt hic. Nota bene ex hoc vltimo casu i
tellectũ ad illud.c.ij.Jo.an.dicit q illud.c.hoc non
pbat.qz ibi nõ querit de iuribus sequestri.z ꝯtrariũ
pbat fm eũ.s.c.px.tu dic melius vt dixi in.c.pro x.
z in.c.ij.pal.Hoff.z Jo.an.post eũ addũt alius ca
sus exceptos ad glo. Duodecimus fit casus de.
.i.de seque.z dic ut ibi. Tercius decimus qñ d vo
luntate ptium fit sequestratio vt lite finita det victori
ff.de acqui.pos.l.interesse puto. Quartusdecim⁹
ppter impotentiã vel cõtumaciã non cauentis de col
latõne bonoꝝ facienda.ff.de colla.bo.l.i.§.si frater.

Quintusdecimus ne pdatur vendẽdi cõmoditas
.l.si oleum.ff.de dolo. Pone q sit ꝯtentio de vna re
venali.cuius sit z quilibet dicit se esse in possessione
poterit eñ iudex lite durante illã rem deponere ut in
terim vendatur z preciũ ꝯseruetur in euentum litis.

Sextusdecimus fm Tan.hic z in.c.ij.de dolo.
ppter scandalũ.allegat.s.c.i.z nota bene hoc,p his
que ibi dixi saluãdo de iure illud sequestꝝ qđ cõiter
ibi per glo.z doc.impugnat.Hosti.etiam exemplifi-
cat hũc casum cum timet ne ptes veniant ad arma.j.
de pur.can.c.i.z.ij.z.ff.de vsufruc.l.equissimũ.ut si
pendente qõne super hereditate vterqꝫ vult occupare
dicens se possidere z colligere fructus.ff.de vsufruc.
.l.equissimum.de quo in Spe.e.ti.in pñ.v.ſ nũqd

Sed attende qz tu p ista v̾ba nõ habes fundamẽ
tum sequestratõis,phibite uel pmisse nec naturã ipi⁹
sequestratõnis iđ colligendo vtiliora dicta Jo.mo.in
dicta regula locupletari.quoꝝ aliqua recitauit Jo.d
lig.suppresso tñ auctore in cle.i.de seque.z archy.in
.c.qz res.pi.q.i.z inserẽdo aliq̃ bona dicta bar.in di
uersis locis sparsa,psequere hanc materiã pricipali-
ter per duo mẽbra. Quedã eñ est sequestratio volun
taria.quedã necessaria.volũtaria ẽ illa que fit ptiũ cõ
sensu.nã solent ptes de aliqua re ꝯtendentes cã scan
dali vitandi deponere rem de q̃ est contentio apud
terciũ qui appellat sequester qui tradat ipsaꝫ rem vin
centi z sic interim nemo ipoꝝum possideat.z iđ cõiter
dicimus q in tali sequestratõne voluntaria nisi aliud
actum sit possessio trãsit in sequestrum ut nõ.in.d.c.
exaiata.de iudi.z.l.interesse puto.ff.de acqui.pos.z
p doc.canonistas in locis pall.z hec sequestratio vo
luntaria regulariter ẽ pmissa.quia partes sibi in hoc
possunt preiudicare.l.si oleum.ff.de dolo.z.l.ei apđ
quem.ff.deposi.z palle.l.interesse puto.cum multis
similibus z dictum.c.exaiata.fm vnum intellectum
qualiter autem agatur postmodum contra sequestꝝ
ad restitutõneꝫ re finita causa sequestri vel altera par
tium nolente iudicium assumere. Item qualiter aget
sequester si amplius non vult rem sequestrataꝫ habe
re.dic ut dicitur in.d.l.si oleum.z.l.licet.ff.deposi.z
dicta.l.ei apud queꝫ.z vide quod nõ.in.d.c.exaiata

Venio ad scđm membrum.s.ad sequestratõnem
necessariam ista enim fit a iudice.z dicitur necessaria
quia fit sine consensu ptium.hec autem fit auctoritate
iudicis quatuoꝛ modis officio iudicis nobili.officio
mercenario.ad petitõem sequestri z ad petitõem alte
rius partis Exemplum primi qñ iudex videt occasio
ne alicuius rei scandalum iminere vt quia quelibet
partium contendit se possidere vadunt armati ad pos
sessionem ipius.tunc eñ quia iudicis est obuiare ma
lis z scandalis poterit ex officio suo nobili rem ipam
sequestrare apud tercium z exigere ,pbationes a par
tibus super possessione z fm exitum probat.procede
re.ar.ff.de vsufruc.l.equissimum.z in.l.in venditõne
ff.de bo.auct.iudi.poss.cum similibus.naꝫ officium
iudicis latissimum est.ut.l.i.ff.de iurisdi.om.iudi.d
offi.ordi.c.i.z.ff.de offi.psi.l.senatus.cum multis si
milibus. Exemplum scđi qñ fit per officium iudi
cis mercenarium deseruiẽs sequestratõni si eñ alicui
incũbit onus faciendi aliqd rõne certe rei z monitus
non facit.iudex potest sequestratõnem illius rei face-
re.ad hoc.c.puenit.de appel.uel fructuũ.j.c.pxi.et h
dꝫ enim missus i possessione ex primo decreto fruct⁹
ꝯseruare si hoc nõ facit fit sequestrum ut h z.c.se.pe
hoc dicit Jo.mo.in dicta regula q si duo ꝯtendunt
se habere ius in beneficio z nemo possidet tũc lite pẽ
dente iudex faciet seqstꝝ de fructibus z idem ubi pos
sessoꝛ non vult deseruire vt debet vt dicto.c.peruenit

Exemplum tercij qñ fit ad petitõneꝫ sequestri qñ
sequester habet aliquam legitimam causam deponẽ
di illud officium.tunc enim debet adire iudicem q̃ p-
uidebit vt apud eđem sacram vel apud alium,fiat se-
questruꝫ.de quo dicendum vt habetur in.d.l.ei apđ
quem.§.si volet Quarto mõ fit ad petitõnem par
tis z hoc dupliciter.aut de re non litigiosa aut litigio
sa. Primo casu fit dupliciter.s.ad ꝯseruatõnem sui iu
ris vt cum multi sunt coheredes habentes plura in-
strumẽta cõia z non possunt conuenire apud quem d
ponantur tunc iudex ad petitõnem partis faciet seq̃
strum seu depositũ apud terciũ vt ius cuiuscunqꝫ he
redis conseruetur vt.l.certe.§.si.cum se.ff.fam.herc.

Secundo fit ad euitationem oneris seu alicuius
preiudicij vt cum currit alicui debitum vsurarium cre
ditoꝛ non vult vel ñ reperitur vt recipiat istud debitũ
poterit iste debitoꝛ auctoritate iudicis pecuniam de-
bitam consignare apud eđem sacram seu apud terciũ
prout iudex prouidebit.z hec est quedam sequestra-
tio de re non litigiosa iudicis auctoritate ad petitio-
nem partis que fit vt dixi ad petitõnem ptis de re li
tigiosa Et nũc est aduertendum quare dicimus q
ista sequestratio necessaria ẽ regulariꝫ,phibita.debes
eñ scire q sequestratio ista de re litigiosa põt peti tri
plici tẽpoꝛe/aut pendente negocio pricipali añ finẽ/
aut post sententiam pendente appellatione/aut postq̃
sententia transiuit in rem iudicatam vt cuꝫ appellatur

ab executore/primo casu regulariter ista sequestratio
est prohibita. ratõ est. q2 psumptio est pro possessore
ar. c. ex litis. de pba. z. l. fi. C. de rei vendi. Et q2 lite
pendente non debet possessor prohiberi uti possessi
one sua. s. ut lite pen. c. i. debet enĩ actor prius d suo
iure pbare q̃ patiatur possessorem impetere vt. l. vni
ca. C. de pbi. seques. z in. c. fi. xi. q. i. sed qñq3 insur-
git aliqua equitas que mouere debet iudicẽ seqstra-
tionem faciendam ut q2 timetur de consumptõne rei
z sic iudicium posset esse frustratorium uel oritur aliq̃
presumptio contra possessorez q̃ litiget causa differẽ
di iudicium vt interim capiat fructus ut le. z nõ. i cle.
.i. co. ti. et per Jo. an. in addi. spe. sup rubrica huius
tituli vel aliqua alia equitas vel psumptio. z tunc ex
his causis pmittit sequestratio z super his cõiter fun
dantur exceptiões posite in gl. z super ea z ex his ha
bes rõem regule et casuum exceptorũ et p hoc dico
sequendũ id quod tenui in. c. ex literis. de do. z ptu.
q̃ propter contumaciaz rei possessoris poterit iudex
facere sequestratõnem est enĩ ex contumacia orta pre
sumptio ptra possessorem. c. nullus. de psump. z cõ
tumacia puniri põt p iudicem penali iudicio de offi.
dele. de causis. z. l. i. ff. si quis ins di. nõ obtẽp. ergo
sine causa impedit vti possessione sua lite pẽdẽte Itez
iura que sequestratõnem inhibent fundant se sup iure
actõis z qñ nil ortũ est ptra reum. ita loquit. l. vnica
C. co. z. c. fi. xi. q. i. sed in casu nostro fit ex puro iudi
cis officio sicut mulcta imponit. iuxta nota. p Bart.
in. l. ij. ff. si quis in ius vo. Item fit, ppter presumpti
onem ortam ptra eum ex sua cõtumacia z ut tedio af
fectus veniat responsurus. facit. c. qm̃. in fi. ut lite nõ
pte. Ex his etiam dico q̃ vbi nõ habet locum missio
ppter ptumaciam poterit fieri etiam sequestrũ iure or
dinario vt in beneficialibus in qbus non fit missio ut
in. c. i. de eo qui mit. in pos. li. vi. nam poterit fieri se-
questrum nedum fructuũ sed etiam corpis beneficij
qd tenet Joh. mo. in. d. regula locupletari. licet Jo.
an. ibi sentiat ptrarium. sed primum plus mihi placz
ar. optimum in. c. olim. de rep. vbi papa non impro
bat illud sequestrum z in cle. i. de seques. Itez hoc ca
su cessat rõ. c. i. de eo qui mit. in pos. q2 non dat vicio
sus ingressus cũ det sequestro possessio beneficij a iu
dice cuius auctoritatẽ legitime administrat ut est tex.
valde notabilis iuncta glo. in verbo. beneficium. co.
ti. cle. i. item cessat rõ prohibite sequestratõnis, ppter
suam ptumaciam z suadet equitas ut fiat ex quo non
habet locum missio ar. c. ij. de do. possibile ẽ q̃ pñs
potest in sui aduersarij absentia docere de iure suo. et
sic tollitur si obijceretur quare non proceditur ad dif
finitiuam iuxta dispositõne illius. c. cum qui. Item il
le qui est contumax non põt h allegare cum hoc fiat
in odium sue ptumacie. hec procedunt quando petit
sequestratio pendente pricipali negotio. si autez post

appellationem a diffinitiua z tunc in casibus in qbus
põt fieri in principali negotio poterit fieri z fortius i
causa appellatõis. sed ubi dixi non posse fieri etiã nũc
fieri non poterit. q2 appellatio suspendit sñiaz. fallit si
is qui habet sñiam contra se dissipat fruct9 vt. l. Im
peratores. §. idẽ rescripserunt. ff. de appel. z j. c. prox.
vbi dicam z hoc propter psumptõem ortã contra eũ
tum ex sñia tum ex dilapidatõne fructuũ vt dicaz in
se. c. Ultimo ut dixi põt peti appellatõne penden
te ab executore et permittit vt pdixi, ppter psumptio
nem contra, eum de qua. s. pmisi. Et per hec habes
clarissime hanc materiã z naturam suam. Sed nunc
q̃ro nũquid sit aliquod remedium euitandi sequestrz
in casibus in quibus dixi posse illud fieri. Cõmuniter
dr q̃ sic sufficienter. s. cauendo p. l. senatus. ff. d offi.
psi. z. l. si fideiussor. §. fi. ff. qui satisdar. co. hoc tenet
Cy. in. d. l. vna. C. de pbi. seques. z idem Bar. ibi. et
dca. l. si fideiussor. §. vl. sentit Jo. mo. in. d. regula lo
cupletari. z Joh. an. hic in vna apostilla super glo. z
clarius in addi. spe. sup rubrica huius ti. z spe. co. ti.
§. i. v. itẽ pone abbas. ubi dicit q̃ abbas agit contra
rectorem capelle dicens illam ad se ptinere pleno iu-
re. põt pendẽte lite petere vt fructus capelle sequestrẽ
tur per delegatum corã quo agitur si pbiter fructus
dilapidet vel q̃ sufficiẽter caueat. z hoc dicit vez si p
bet dilapidatio. alias autẽ si ẽ suspect9 d dilapidatõe
dũtaxat poterit ab eo exigi iuratoria cautio. Et nõ ex
hoc dicto plura. primo q̃ sicut etiam in beneficialib9
habet locum sequestratio ex parte missi, si dissipat fru
ctus ita z ex parte rei contra quem agitur super bene
ficio si dilapidat fructus z non est soluendo in casu in
quo succumberet vt etiam dicam. j. c. prox. Scdo
nota q̃ non solum ordinarius sed etiã delegatus po
test in casibus permissis sequestrũ facere quod clare
pbat in. c. olim. de rescrip. z. c. ij. d do. z ptu. Ter
cio nota q̃ vt fiat sequestrum propter dilapidatõem
optet q̃ pbet ipa dilapidatio. ut probat in v. si ita
ec. Quarto nõ q̃ si non pbat dilapidatio sed tñ
probatur suspectus statur sue iuratorie cautionij. sed
glo. in. c. suscitata. de in inte. resti. quam. s. allegaui vi
detur velle referendo illã ad tex. q̃ idonee sit cauẽdũ
z sic per pignora vel fideiussores potest dici q̃ aut re
us est suspectus de distractione rei super qua conue-
nitur. z tunc exigitur sufficiens satisdatio. vt dicta. l.
si fideiussor. §. fi. aut tantum de fructibus rei petite z
tunc procedit alia opi. tum quia non est tantum pre-
iudicium hoc casu tum quia est hec sequestratõ respe
ctu fructuũ magis odiosa. Conclusio ergo istius que-
stionis est ut euitetur sequestz per satisdatõnem. Ego
dico q̃ hoc dictum non est absolute vez. s3 dico sic q̃
aut sequestz fit, ppter timorẽ dilapidatõis z tũc fate
or q̃ euitatur per sequestrũ. z hoc casu cõiter loquun
tur iura. ratio est qui per satisdatõnez satis prouisum

est huic timori. τ sic cessat rō sequestri. aut fit ob aliā
causam quia non cessat per satisdatōnem τ tūc secus
τ maxime hoc ꝓcedit qn̄ sequestratio nō est simplici
ter ꝑmissa sed ꝑcipit̄ presertim cū interpositōe pena
rum. hoc nōbiliter ꝓbat̄ in cle. i. de seques. iūcto dco
Jo. an. in addi. spe. eo. ti. sup rīca vbi dicit q per sa
tisdatōem non tollit̄ sequestratio de qua in cle. i. q2 il
la ꝑcipit̄ τ fit ne vitiosus possessor saltē ꝯsumptiue in
cumbat possessioni beneficij. Jtē ne dec̄ materia dif
ferendi iudiciū dum ex sumptibus seu redditibus bn̄
ficij facit expensas litis qd̄ bn̄ τ singulariter nōbis.
ex hoc etiā dico q si sequestratio fit ꝓpter scandaluz
euitandū illa non tollit̄ p satisdatōnem nisi ꝓpter eaz
cessat scandalum. τ idez dico in similibus casib9 pro
hoc est tex. nō. in. c. literas. in fi. de resti. spo. iūcto. c.
cum locū. de spon. τ. c. ex trāsmissa. de resti. spo. vbi
patet q si tanta ē viri seuitia q mulieri trepidāti suffi
cienter per cautōem prouideri non potest. non euitat̄
sequestratio p ipm satisdationē ad idē insti. d̄ suspec.
tu. in fi. ubi d2 q satisdatio maliuolū animum nō im
mutat Quero vlteri9 quid dz p̄mittere iste i satis
datōne eo casu quo per eam euitat̄ sequestratio glo.
in dicta. l. si fideiussor. §. fi. dicit q promittet de iudi
cio sisti τ de re non baratanda τ ita cōiter ibi d2 sz tu
adde q debet etiam promittere de restituēda re in ca
su in quo succumbet absq3 aliqua ꝓcrastinatōne pro
hoc est tex. in. l. litibus. C. de agri. τ censi. li. xi. τ ibi
exꝓsse hoc tenet bar. Quid autē si est ita paup q nō
pōt sufficiēter cauere dic q fiet sequestratio vt in. d. l.
si fideiussor. in fi. τ qd̄ ibi nota. τ in. c. p tuas. qui fi.
sint le. probatur in. l. litibus. C. de agri. τ censi. li. xi.
tenet ibi Jo. mo. in. d. regula locupletari. Quero
quid si timet̄ de ꝯsumptione rei sequestrate vt q2 ser
uando seruari non potest. dic q vendet̄ auctoritate iu
dicis τ precium in locū rei sequestrabitur. Et idē dic
in re in qua facta est missio causa rei seruāde pro hoc
est tex. in. l. fi. ff. de requi. re. τ ibi hoc expresse tenet
Bar. allego meliorem tex. in. l. si litibus. C. de agri.
τ censi. li. xi. Ultimo in materia sequestratōis ad
uerte ad dua notabilia dicta. primum est q in casib9
in quibus ꝓhibetur sequestratio de quib9. s. si actor
dicit se habere ius in fructibus vt quia sunt in causa
restitutōnis uel sui si extabūt tempore snie poterit pe
tere ut saltez omnes fructus describantur anteq̄ per
ueniant ad manus rei. hoc notabiliter voluit bar. i. l.
vnica. C. de probi. seques. τ. d. l. Jmꝑatores. §. idez
rescripserūt. de app. τ. d. l. interesse puto. de acq. pos.
Scdm notabile dictum ponit Bar. in. l. per hāc. C.
de eroga. mili. anno. li. xij. vbi dicit quem non posse
petere sequestrum fieri de re alterius pretextu debiti
nisi debitum doceat per publicum instrumentum. et
idem sequit̄ in. l. litibus. C. de agri. τ censi. li. xi. Ego
arbitror hoc dictum non esse verum. primo enim ex

eo sequeretur absurdum q duo testes sufficient ad de
bitum principale probandū τ non sufficient vbi agi
tur de minori preiudicio. s. ad sequestratōnem faciēdā
scdo ex hoc dicto iudicium poterit esse frustratorium
vt quia debitum non est in scriptis et interim pendē
te iudicio poterit ille effici non soluendo. vnde satis cre
do sufficere vt iudex aliquam premittat cause cogni
tionem cum sine causa p̄textu debiti aliter non pro
bati non debet procedere ad sequestrum faciendum
ut dicta. l. per hanc. τ. l. litibus. nec obstant ille leges
quia non negant quin debitum aliter probari possit
τ facit. l. testium. C. de testi. Et puto q vbi timet̄ de
celeri consumptione poterit iudex hanc summariaz
cognitōnem facere etiam parte non vocata sicut po
test de suspitōne cognoscere ad effectum faciendi quē
capi personaliter vt le. τ nota. in. l. iij. §. preterea. ff.
de suspec. tu. τ i. l. ait pretor. §. si debitorem. ff. d̄ his
que in frau. cre. per Bar. τ aduerte ponderādo dicta
bar. non enim loquitur in qualibet sequestratōne fi
enda sed solummodo quādo pretextu debiti petitur
sequestrum de re alterius vt quia forte dubitatur ne
ille efficiatur non soluendo τ nota bene quod dixi de
causa cognitione p̄mittēda τ oia p̄dicta bn̄ nōbis q2
non inuenies alibi hāc materiam ita clare τ plene ex
aminatam. Nico. abb.

Breue est τ potest per alia verba
Beo sic summari ad intellectum intrin
secum. Si reus possessor appellat a senten
tia contra eum lata licite rei petite fructus sequestran
tur si dissipantur ab eo. Nota primo q appellatō
iudicialis etiam a diffinitiua potest dici prouocatio.
Et licet Jo. an. hic dicat q largo modo dicitur pro
uocatio quasi stricte debeat nūcupari appellatio Ego
puto q etiam stricte potest dici prouocatio. patz hoc
ex diffinitione. est eñ appellatio de minori iudice ad
maiorem prouocatio. ut no. glo. post summilitas. i. c.
. ij. de consue. li. vi. dico tamen q omnis appellatio ē
prouocatio sed non conuertitur. quia non omnis ꝓ
uocatio est appellatio. ut est tex. nō. in. c. cum sit roma
na. ꝟ. de appel. et hoc facit pro statutis τ alijs dispo
sitionibus facientibus mentōnem de prouocatione.
Secundo nota q appellante fructus dissipante ñ
sequestratur illa res que petitur sed tm̄ fructus et sic
ipse remanet in possessione et custodie rei. si vero non
agit̄ de re fructus naturales ꝓducente ſ de predijs vr
banis vel de mancipijs uel nauibus seu equis uel si
milibus tūc fit sequestratio fructuū ciuiliū. s. pēsionū
mercedis vecture nauli τc. ut dicit tex. in. c. quotiēs.
d. ij. q. vi. Nō q etiā appellatōe pēdēte d2 etiā
lis pendē. τ sic si qd innouat̄ appellatōe pendēte pōt
reuocari per remediū ti. vt li. pen. τ vide circa h̄ que
dam notabilia dicta Jnnocē. ꝟ. de excep. in. c. dilecte.
Quero de ratione dubitādi et decidēdi i hac decᷓ.

So. ratio dubitandi potuit esse. q2 sicut i cā seu in instantia principali. nō fit sequestratio ut i l. vnica. C. d pbi. seques. ita videbat dicendū i instantia cāe appellationis cū pendēte appellatione nihil sit innouandū ff. nil. no. appell. pen. l. vna. z. ij. q. vi. appellatōe. Rō decidendi colligit ex glo. q2 si snīa ꝯfirmabit p iudicem ad quē tenet reus appellans restituere fructus pceptos cū ipa re a tpe litis cōt. C. de rei vendi. l. certū. merito si ipos dissipat fit sequestratio. Jo. an. impugnat hoc dicens q sola obligatio restitutōis fructuū non est huius seqstri rō q2 tm hoc sequestraretur in causa principali cū tūc subsit eadē rō post li. con. sz ratio ē scdm cū vna cū pdicta obligatōe ꝑsumptio p. actore que isurgit ex snia iā lata pro ipo z ꝯtra reū ex eo q dissipat Nō singulariter duo ex h dicto Jo. an. primo q appellatio nō tollit ex toto nec suspendit effectū snie. nā rō d qua in tex. nō ē sufficiēs ad faciendū sequestrū in cā pricipali z tn̄ secus est in cā appellationis z hoc, ppter ꝑsumptōem que oritur ex sententia. qd etiā voluit. Jo. mo. i regula locupletari. de re iur. li. vi. z dixi. s. c. pxi. z ideo melius dicendum q appellatio nō extinguit, pnūciatū sicut prima frōte videtur velle. tex. in. l. i. ff. ad turpil. z. l. ij. de penis sed potius suspendit vt cōiter dicūt iura canonica. de iureiur. venientes de offi. dele. pastoralis. §. preterea cū si. nec etiā suspendit quo ad omnes suos effectus vt hic notabiliter, pbatur ad idē facit. ff. de inoffi. testa. l. si instituta. §. de inofficioso. vbi dicitur q nepos qui dixit testamentū aui inofficiosū et optinuit dez habere appellatione pendēte alimēta ab hereditate Nō scdo ex dictis Jo. an. q dispositio hui⁹. c. non habet locū i causa principali sed ꝯtra hoc facit qd nō. Speco. ti. §. i. v. item pone abbas z dixi. s. c. pxi. vbi dicitur q si reus dissipat fructus lite pendente fit sequestrum nisi prestetur satisdatio nemo tangit sz puto sic dicendū q aut reus est soluendo ita q poterit soluere extimationē in casu pditionis et tunc nō fiet sequestrum. in causa principali. aut non est soluendo z fit sequestrū vt in ꝯtrario. sed i cā appellatōis siue sit soluēdo siue non exquo dissipat fructus debet fieri sequestratio aggrauat eīn plus conditio possessoris, ppter ꝑsumptōem snie late ꝯtra eū q̄ i causa principali vbi nulla snia lata fuit. Sed quero qn̄ dicit dilapidare fructus ad hoc ut locū habeat dispositio huius. c. So. dicit Inno. q dissipare dicit si eos in suos vsus cōuertit vel etiā ꝯtrahit. s. c. pxi. nisi eēnt fructus qui nō possent seruari q2 tūc liceret detrahere. ar. ff. de peti. here. l. diuus domin⁹ meus do. Car. aliud sētit dicens q si possessor vtit fructibus sicut ꝑus non fit sequestratio nisi dissipet. i. publice depopulet fructus. Et p hec verba loquit tex. i. l. Impatores. §. idem rescripserunt. ff. de appell. vnde sumpta fuit hec decre. scdm gl. z his verbis etiā vtitur gl. i. l. ab executore. C. quorū appe. nō reci. z dicit ipe q dicit publice depopulari quādo versat alit i eis q̄ ipe solet z q̄ solet prudens paterfamilias. Sed cōtra hoc facit quia si cōuertit i vsus suos sicut ꝑus nō poterit postmodū ipos restituere i casu pditōis qd est cōtra id q dixi. s in precedenti. c. quare distingo sic. q aut iste appellās est aliter soluendo z tūc si vtit eo modo q ꝑus non fit sequestratio cessat. n. hoc casu rō allegata. s. p. Joh. an. s. ꝑsumptio cōtra eū ex dilapidatōe. z h casu nō, pcedit dictū. Inno. aut dilapidat dissipat depopulat et sic non vtit eo mō quo prius z fiet sequestrū quantūcūq fit soluendo, ppter ꝑsumptōem snie que ē pro actore et contra appellātē z, ppt sinistrā suspitionem que oritur ex dilapidatōe vltra morē solitū nec sufficit dicere q est soluendo q2 ipsi fructus pricipalit debēt de quibus magis ꝯtendebat dñs q̄ de ipsa extimatione. Et si diceret hec ratio militat etiā i cā principali Rn̄deo licet militet. tamē cū adhuc nō sit tanta presumptio contra eū quāta insurgit ex ꝓlatione snie nō debet impedire vti sua possessione lite pēdēte aut iste possessor nō ē alias soluēdo. z tūc procedat opi. Inn vt ex eo q ꝯuertit i vsus suos fiat sequestrū. sz tūc dico q nō ē spāle in cā appellatōis q2 idē erit in cā principali vt. s. dixi. z latius. s. c. pxi. Sed quero nunquid dispositio h⁹. c. habeat locū pendente appellatione ab inter locutoria. dic q nō q2 hoc casu cessat ꝑsumptio de quo. s. cū solū nunc querat de iniquitate iudicis z nō de meritis cāe. vt i. c. interposita. de app. et hoc tenet. Jo. mo. in dicta regula locupletari Et facit ex alio ille tex. q loquit simpliciter de appellante a snia sz noie snie intelligitur de diffinitiua proprie loquendo vt nō. gl. i. c. cū olim. de testi. facit tex. i. l. dicere in prin. ff. de arbi Nota ergo pro eo quod. s. dixi ut dispositō huius. c. nō habeat locū in cā pricipali etiam pendente appellatione ab interlocutoria.

Ultimo hic quero p quē iudicē fiet h sequestrum dicit Hosti. q per iudicem a quo appellatur prius q̄ fit appellatio supiori pñtata z ab ipso recepta. postea. n. recurrendum est ad eum ad quem fuit appellatum ut colligitur. ff. quoꝝ appel. non reci. l. ab executore. C. de iureiur. l. generaliter. §. finaūt. z. ij. q. vi. quotiens. ad idem allegat de offi. dele. c. pastoralis. §. preterea. j. de appella. romana. §. cum aūt. z. §. fin autem li. vi. et sic transeūt communiter doc. nostri. Sed aduerte quia Bar. in. d. l. Impatores simpliciter tenet hoc fiendum per iudicem appellationis. p. l. si cui. §. sed et si quid. ff. de appe. sed tex. ibi loquitur post receptā appellationē. vnde plus placet distinctio Hosti vt ante appellationem acceptam hoc possit facere iudex a quo. quia hoc tendit ad faciliorem exitū cause appellationis. nec per hoc impedit se de articulo cause appellationis pro hoc quod legitur et notatur in. c. ex litteris de ma. contra. interdic. eccle. et in. c. cum.

teneamur. de appel. c. qua fronte. c. ti. Nico. abbas

De confessis. Rubrica.

Continuatur hec Rubrica per Joh. an. hoc modo. Quia in iudicijs fiunt positiones et interrogationes quandoque a parte quandoque a iudice. s. de elec. dudum. ij. de lit. contest. c. vno. de fide instru. cum Johannes. super quibus pars respondens confitetur vel negat. et si neget pars opponens habet probare ideo pauis de confessione deinum de proba. videamus. Hec continuatio mihi ex toto non placet quia fit ad sequentia non ad precedentia quibus magis continuatio facienda est. ad hoc quod no. glo. in. l. gallus. ff. de li. et pos. ideo continuo sic. Supra visum est de modis quibus ordinatur iudicium restabat videre de modis quibus causa instruitur et sic de meritis cause vt de pba. in genere et in specie. Et quia per confessionem aduerse partis releuatur litigans ab onere probandi cum confessio non sit proprie probatio sed probationis releuatio ideo tracturus auctor. de pba. premisit de confessis quia vbi adest confessio non est necessaria probatio. vel continua magis ad propo. sic. Supra visum est de modis procedendi contra contumacem verumtamen quia quandoque et plurimum partes sunt in iudicio et aliqua confitentur que non subijciuntur oneri probandi aliqua vero negat que subijciuntur probationi. Ideo auctor prius premisit de confessis. secundo de pba. cum ad probationem recurratur deficiente confessione etc.

Um monasterium

Casus. Si qui crimen proprium confitetur non creditur contra eos quos dicit fuisse criminis suggestores vel sic. Ad solum dictum confitentis crimen proprium non est alteri infligenda pena aliqua infamato tamen est indicenda purgatio. duo facit. nam primo instruit iudicem in absoluendo non infamatos et reddit causam ibi quia. secundo instruit de purgatione infamie. ibi. si tamen. Nota primo quod regulariter ad dictum confitentis crimen proprium non debet alter subijci torture licet dicatur fuisse suggestor vel socius delicti optime ad hoc facit hec littera in ar. dum dicit nulli pene subdendos etc. pondera enim illam dictionem vniuersalem negatiuam nulli etc. Tortura enim est pena non modica. hinc est quod de iure ciuili potest appellari a iudice eam decernente licet alias ab interlocutoria non appelletur. l. ante sententiam. ff. de appel. re. canonizata. ij. q. v. anterior. Ex hoc nota. limitationem ad id quod dicitur vnum testem facere indicium sufficiens ad torturam ut no. glo. in. l. iij. C. ad. l. iul. maie. no. Bar. in. l. maritus. ff. de questi. Illud enim procedit in teste integro. secus videtur in eo quod aliqua exceptione repelli potest pro hoc tex. secundum vnam lec. quam sentit ibi glo. fi. ff. de questio. l. maritus preall. et de hoc aliquid. j. Et no. hoc procedere etiam si confitens crimen proprium sit presbiter fortius si alias esset male vite vel non tante dignitatis. No. secundo aliam regulam vtriusque iuris quod confitens proprium delictum non debet interrogari de alijs criminosis quia confessio talis est periculosa cum sint criminosi. Nota quod ubi pariter vtriusque iuris. dispositio licite allegatur vtrumque ius etiam in foro canonico. secus ubi esset contrarietas sic intellige et limita glo. si in adiutorium. x. di. alia quia buntur cum glo. Opp. contra tex. et videtur quod istis criminosis sit fides adhibenda contra socios. l. prouinciarum. ff. de fer. xv. q. iij. c. nemini. Soluit gl. ij. quod regulariter istis non creditur fallit in crimine lese maiestatis ut hic. et dicto. c. nemini. Et in confessione vnius latronis contra alium. ut. d. l. prouinciarum. Et multos alios casus exceptos. vide per Spe. in ti. de accusa. §. i. v. item repellitur. Glo. tamen ista in fine limitat predicta dicens. quod istis qui de se confitentur creditur non quantum ad conuincendum sed quantum ad presumptionem vnde si adsint alie presumptiones valent alias per se non sufficerent. Sed aduerte diligenter. quia hec limitatio glo. potest dupliciter intelligi. primo quod limitat regulam. secundo quod limitat exceptiones. et secundum relationem varius surgit intellectus. si enim limitat regulam sensus est quod istis de se confessis non creditur regulariter quo ad conuincendum. Si vero limitat casus exceptos sensus est vt regulariter istis non credatur in aliquo sed in casibus exceptis creditur quo ad presumptionem non quo ad conuincendum. hunc intellectum vltimum sentit gl. in. d. c. nemini. et facit ibi tex. et h. dum indistincte dicit confessionem talium non esse contra alios admittendam. nec debere interrogari de aliorum conscientijs quasi dicat ut isti differant inter se quod neque interrogari debent de alijs. nec si confiterentur sine interrogatione eorum confessio est contra alios admittenda. et per consequens videtur quod regulariter nullam fidem faciat sed in casibus exceptis inducit presumptionem quod dicendum quidam dicunt ut refert h. Hosti. quod publice qui de se confitentur possunt de alijs interrogari et eis creditur. postea vero non ut hic. hoc reprobat Hosti. per. l. prius. ff. ad sille. ubi in casu speciali prius familia interrogatur de se. an interfecerit dominum et postea interrogatur de alijs. Ipse vero Hosti. dicit quod interrogari potest ad indicia instructionem non quod eis credatur ut dicit gl. vel interrogatur contra infamatum. sed de occultis non interrogatur de accu. c. qualiter et. c. inquisitionis. et sic loquitur h. et cum hac opi. transit h. Jo. an. gl. inf. ciuilis in. l. fi. C. de accu. facit regula quod reus de aliorum conscientijs interrogari non debet. fallit fin casus propter imanitatem criminis. primus est. C. de ser. l. prouinciarum. secundus de fal. mone. l. i. tertius de custo. reo. l. diuus adrianus. ff. Item alius. ff. ad exhi. l. fi. Item